

Tafelrede Kerstdiner v/h De Nuts Neut op 9 maart 2012

Heren, vrienden,

We zijn dit jaar weer onder elkaar! Wat een heerlijk gevoel om in de sfeer van het meisje met de lucifers te zijn, gelukkig binnen in de herberg en niet buiten, in de wetenschap dat de sneeuw ontbreekt en het verkleumde meisje ook. Dat is precies wat u zo bijzonder maakt. Het oproepen van sfeer, van fictie die werkelijkheid is en toch ook weer niet. Het feit dat de overwegend Olster Heren het Kerstfeest, uiteraard in februari of maart, in Welsum vieren, draagt bij aan die decorumwijziging. U moet het water over; de droom begint bij het veer, liefst als het wat mistig is. De droom eindigt weer op de oever van Olst, bij terugkomst. De droom is voorbij, maar het heerlijke gevoel dat resteert van de droom, u kent dat wel, dat blijft voorlopig en daar kunt in het leven van alledag weer een poosje mee vooruit. Met dat voor ogen ... wens ik u tijdens de 25^e Kerstavond allen van harte een Zalig Kerstfeest toe!

Opmerkelijk ... is het toeval ... of is het misschien geen toeval ... dat we rond de gewone kerst zijn verhuisd naar het nieuwe gemeentehuis en dat vandaag ... de dag van de uitzonderlijke kerst, het gemeentehuis door de Commissaris van de Koningin is geopend. De heer Bosch was daar bij. Ben ik nu uw gast, morgen bent u hartelijk welkom tijdens de Open Dag. Misschien is het wel aardig om als Herensociëteit een keer een bezoek te brengen aan het Huis van de Gemeenschap. Hans van Vliet is één van uw gidsen.

Leuk dat Matthijs Oppenhuizen er ook bij is. Dit is de derde keer vandaag dat ik hem tref. Wanneer ik met derden over u en het Kerstdiner spreek, lijkt het alsof ik spreek over een andere dimensie, een vierde of vijfde dimensie. Dat werd mij weer eens duidelijk toen Matthijs gisteren na afloop van het wekelijkse persgesprek meldde dat hij mij morgenavond zou treffen tijdens het kerstdiner. Ik wist dat niet. Toen ik hem enthousiast vertelde wat hij ongeveer kon verwachten, zag ik zijn mimiek veranderen. Je zag hem denken: "... die burgemeester ... het leek alsof hij tijdens het persgesprek nog verstandige dingen zei ...". De twijfel sloeg zienderogen toe. En daarom vind ik het zo fijn dat

Matthijs door zijn aanwezigheid vanavond lotgenoot wordt. We delen immers éénzelfde ervaring ... en kunnen op gepaste momenten op het door absurdisme doortrokken mysterie terugkijken ... uiteraard liefst in aanwezigheid van anderen ... met de geheimtaal van een vierde of vijfde dimensie ... daarmee die anderen dus in vertwijfeling achterlatend.

Ik kan het uiteraard niet laten om nog even stil te staan bij uw, voorheen, meest beklagenswaardige lid, de ex-Assistent-Regent, die naar eigen zeggen een functie bekleedde zonder vooruitzichten. Daarin is vorig jaar verandering gekomen. Mij staat nog helder de euforie voor ogen, het orgasme van vreugde toen de assistent eindelijk tot de top van de Apenrots werd toegelaten. En ik was blij met hem! Dat roept nu wel de vraag op hoe het nu met uw, voor het oog, inmiddels minst beklagenswaardige lid is gesteld. Heeft hij zich gehandhaafd en beleeft hij daar nog plezier aan? Ik heb hem daar niet over gesproken. Ik moet afgaan op mijn gevoel. Uiteraard was ik al maanden benieuwd of en zo ja, door wie ik in het vervolg zou worden uitgenodigd. Wie wordt de nieuwe assistent-Regent, die in een nog beklagenswaardiger positie zou komen te verkeren, want met drie Regenten op de rots, in plaats van twee, heeft de nieuwe assistent-Regent nog minder vooruitzichten?! En wat schetst mijn verbazing, ik werd in uiterst vriendelijke, vertrouwd aandoende bewoordingen uitgenodigd door ... de nieuwe Regent. Ik heb van medelijden in mijn antwoordmail geen blijk gegeven, hij is tenslotte Regent geworden. Ik stel alleen wel vast dat de nieuwe Regent nog steeds de werkzaamheden van de assistent vervult ... en klaarblijkelijk nu wel een vooruitzicht heeft ... nl. dat hij als Regent het werk van een assistent ten eeuwigendage zal blijven doen.

Heren, als burgemeester van Olst-Wijhe heb ik ook een verantwoordelijkheid voor de infrastructuur in de gemeente en in verband daarmee wil ik u een welgemeend compliment maken voor de mooie asfaltlaag in het Willy Dobbplantsoen. Soms werken goedbedoelde intenties en activiteiten toch verkeerd uit. Ik heb een vergelijkbare situatie meegemaakt tijdens de Sleuteloverdracht aan Prins Carnaval op 17 februari jl. De prinsen proclameren en van mij wordt verwacht dat ik reageer. Dat ging als volgt:

“Prins Witlof van Wieje bint zat:

Ik proclameer:

Dat mijn voorganger, Prins Jorn, vorig jaar klaagde over de gaten in de Raalterweg. Dat de gemeente deze opvult vind ik prima maar om er meteen hele bulten van te maken vind ik persoonlijk wat overdreven.

Waarde prins Witlof, ik heb uw gewaardeerde prinselijke voorganger vorig jaar geantwoord dat het niet repareren van de spoorwegovergang en de gaten ... de gaten te laten, onze eerste, zeer goedkope, poging is om de Raalterweg echt verkeersluw te maken. We hebben niettemin gehoor gegeven aan de proclamatie van prins Jorn. Maar goed, toen waren de bulten nodig en die hebben dus kennelijk effect, begrijp ik ... ze worden wel opgemerkt. Je leert op de omgeving ook nog eens van een andere - schuine - kant kennen. Achterliggende gedachte is ook de stimulering van de lokale economie en de werkgelegenheid; hardrijders met kapotte veren kunnen direct bij de garage terecht”.

Ik moest terugdenken aan het veelgelezen weekblad Huis aan Huis van 21 december 2011. Ik las toen een artikel onder de kop: “Verkeerschaos in Willy Dobbplantsoen”. Als je die kop even op je laat inwerken dan zou je denken ... dat is precies zoals het hoort. Vervolgens een relaas dat mede door de afsluiting van de Jan Schamhartstraat, vele verkeersdeelnemers kozen voor een sluiproute over het nieuwe, blinkende asfalt van de weg door het Willy Dobbplantsoen. Volgens plantsoenschout, Schout bij Nacht, Den Dunnen is deze straat absoluut niet berekend op een dergelijke verkeersintensiteit. Hij signaleert dat de weg te smal is en doordat *nog* geen belijning is aangebracht passeren de voertuigen elkaar links en rechts. Schout Den Dunnen heeft soms zelfs het idee “dat je in Engeland bent” ... lijkt mij overigens een aangename gedachte ... je kunt dan echt zeggen dat je als Anglofiel op vakantie in eigen land bent. De vraag dient zich aan wat de Schepper van dit stukje aarde, de Schepper van dit paradijsje, voor ogen zou hebben gehad, de Heer ... Wim T. Schippers? Zou hij ook hebben gereageerd zoals de Regenten, eindverantwoordelijk voor het wegbeheer in dit plantsoen, die hebben toegezegd om “binnen afzienbare tijd belijning aan te laten brengen”. Belijning ...: hoe ziet die er uit in het absurdische Willy Dobbplantsoen? En de Regenten overwogen het plaatsen van snelheidremmende elementen. “Snelheidremmende elementen”? Alsof een saai en kleinburgerlijk gemeentebestuur aan het woord is. Ik weet eerlijk gezegd niet of de

“belijning” en “snelheidsremmende elementen” al zijn aangebracht, maar mocht dat niet het geval zijn, en u wilt dat nog steeds doen, ondanks mijn verhaal op dit moment, dan geef ik de Regenten en u allen dringend in overweging om ‘belijning’ en “snelheidremmende elementen” uit te voeren, zoals Wim T. Schippers dat zou doen: absurdistisch en gericht tegen de kleinburgerlijkheid. Dus bijvoorbeeld geen lijnen om te ordenen, maar lijnen om juist wanorde een kans te geven.

Na deze adviezen, puur uit vriendschap, omdat de sociëteit mij ter harte gaat, en omdat ik mij maar één keer per jaar in uw kring kan uitspreken, ga ik nu graag over tot de uitreiking van de Sipbokaal en het voorlezen van het juryrapport. Dit jaar voor de vijfde keer!

“De Sipbokaal werd door Herensociëteit ”Voorheen de Nutsneut” in het leven geroepen en zo’n 4 jaren geleden aangeboden aan de naamgever Sip Lubbers bij zijn afscheid als correspondent voor het Dagblad De Stentor. Met Sip als nieuwsvorser waren de inwoners van Olst verzekerd van het feit dat er dagelijks in de krant de nodige interessante en kritische artikelen over Olst te lezen waren. Herensociëteit “Voorheen de Nutsneut” voelde het bij het afscheid van Sip goed aan: met het afscheid van Sip werden we wat het serieuze nieuws betreft volkomen afhankelijk van een Raalter nieuwsteam met Wijhese invloeden. En dat wil je natuurlijk niet als oprechte Olstenaar. *Ik citeer nog steeds waardevrij het juryrapport.* Het Olster nieuws mag van de Olstenaar vanuit Deventer komen, uit Apeldoorn, uit Zutphen, desnoods uit 038 (de vele Eagles-fans onder de aanwezigen stellen het op prijs dat de bijbehorende plaatsnaam niet uitgesproken wordt) maar niet, nee echt niet . . . uit Raalte. En dan al helemaal niet uit Raalte, met Wijhese invloeden ...

(de redactie van het Parool zit toch ook niet in Rotterdam en het clubblad van GA Eagles wordt toch ook niet in Zwolle (oeps ...) geschreven). *Nogmaals, ik citeer nog steeds waardevrij het juryrapport.*

De Sipbokaal zou daar verandering in aan moeten brengen. De Sipbokaal zou jaarlijks uitgereikt moeten worden aan een persoon of groepering uit Olst (of werkzaam in Olst), die zich zo manifesteert dat het leidt tot lezenswaardig nieuws in de geschreven pers, waarmee Olst weer even op de kaart wordt gezet.

Als er iemand is die de Sipbokaal verdient dan is het wel degene die ruim drie jaar na het afscheid van Sip Lubbers weer gepassioneerd over Olst schrijft. Die in heel korte tijd bekend is geworden met Olst en de Olstenaren. Met hetgeen leeft in Olst; met hetgeen waar de Olstenaar trots op is; met wat de Olstenaar graag gerealiseerd zou zien, met wat de Olstenaar graag anders zou zien in zijn dorp. Hoewel deze persoon toch ook wel heel veel in Raalte vertoeft, hebben wij het idee dat hij van ons is en dat hij onze belangen in Raalte vertegenwoordigt. Dat hij al die Raaltenaren op de redactie kan overtuigen van het feit dat Salland uit meer bestaat dan Raalte alleen.

Ja, Matthijs Oppenhuizen, oftewel “junior”, want over hem hebben we het, is nu twee jaar verbonden als journalist aan de Salland-redactie van De Stentor. Matthijs heeft met name Olst-Wijhe in zijn portefeuille. En dat is te merken. Sinds het aantreden van Matthijs zie je weer meer echte journalistieke artikelen over Olst in De Stentor. Met het toekennen van de Sipbokaal aan Matthijs Oppenhuizen willen we in de eerste plaats Matthijs eren voor hij feit dat hij zich in zo korte tijd zo goed heeft verdiept in de eigenheid en de problematiek van Olst en de Olstenaar, om zo goed en treffend over Olst te schrijven. In de tweede plaats hopen we dat Matthijs voelt dat hij gewaardeerd wordt in Olst en dat hij deze functie niet gauw zal in ruilen voor een andere. En in de derde plaats willen we hiermee toch ook een beetje de waardering uitspreken naar de redactie in Raalte, die Matthijs de portefeuille Olst(-Wijhe) heeft gegeven en daarmee misschien wel de Salland-editie van De Stentor heeft gered. Want het was toch wel een teken aan de wand dat veel Olstenaren de afgelopen jaren overgingen op de Deventer-editie of De Stentor helemaal opzegden. Hopelijk keert Matthijs het tij.

Ik citeer nog steeds waardevrij het juryrapport: En verder is Matthijs een uitermate discreet persoon die zich nooit, zoals andere medewerkers van De Stentor, ongeautoriseerd een ambtsketen of een ander symbool van autoriteit zou toe eigenen om zich daarmee fotografisch vast te laten leggen en zich zelf zo tot nieuws te verheffen. Einde van het juryrapport. Ik vond die foto overigens persoonlijk wel een mooie grap en de keten denk ik ook, het zal weer even duren voordat die op een boezem kan rusten.

Ik reik de Sipbokaal uit aan de sterjournalist: Matthijs Oppenhuizen.